

[Formanden.]

Det tilføjes, at man samtidig hermed har tilskrevet Folketingets Formand i Overensstemmelse med ovenstaaende.

Gustav Rasmussen.

Til Landstingets Formand, Rigsdagen."

I Skrivelse af 21. d. M. anmoder Arbejds- og Socialministeren om, at der maa blive foretaget Valg af 1 Medlem til Udvalget angaaende Ungdomslejre i Stedet for Arbejds- og Socialminister Søren P. Larsen.

Uden for Dagsordenen har den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Hermed har jeg den Ære for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse og Ændring af Lov Nr. 472 af 28. November 1942 om Priser m. v.*

Den nugældende Prislov har med en enkelt Ændring været i Kraft siden 1. December 1942, idet den ved Lovanordninger af 23. November 1943 og 21. November 1944 er blevet forlænget, saa at dens Gyldighed udløber ved Udgangen af denne Maaned. De paagældende Lovanordninger blev bekræftet ved Lov Nr. 297 af 22. Juni 1945 om Lovanordninger under Ministeriet for Handel, Industri og Søfart.

Som nævnt blev Loven i den Periode, hvor Rigsdagen ikke fungerede, underkastet en enkelt Ændring, nemlig ved Lovanordning af 14. Marts 1944, hvorved der blev givet Priskontrolraadet Hjemmel til at bestemme, at Stigning i Lønomsætninger, der indtraadte i Tiden mellem 1. Januar 1943 og 1. August 1944, skulde bæres af Virksomhederne selv, saafremt Indtjeningsforholdene inden for den paagældende Branche gjorde det rimeligt. Bestemmelsen havde sin Begrundelse i den for hele Samfundet afgørende Betydning, det havde, at vort Prisniveau, for saa vidt det var muligt, kunde fastholdes. Prisdirektoratet har i Overensstemmelse med, hvad der var Tanken i den fornævnte Ændring, som i øvrigt mødte megen Forstaaelse fra raadende Kredse inden for Erhvervslivet, søgt at medvirke til, at Omkostningerne hidrørende fra de nævnte Lønforhøjelser ikke blev lagt over paa Forbrugerne, hvor dette ikke var nødvendigt, men derimod blev baaret af Virksomhederne selv.

Ved det nu fremsatte Lovforslag foreslaas Prisloven forlænget for 1 Aar, saa at den udløber den 1. December 1946. Jeg gaar ud fra, at man fra alle ansvarlige Sider er enig om, at denne Priskontrol i den forløbne Tid har været nødvendig, og at den, som Forholdene ligger, fortsat er en Nødvendighed. Det økonomiske Liv her i Landet er stadig præget af stor Vareknaphed og en deraf følgende svigtende Konkurrence inden for talrige Omraader. Det er derfor nødvendigt at modvirke de Prisstigningstendenser, som er en Følge af disse Forhold, og at give Myndighederne fornødne Midler i Hænde til at gribe ind paa de Omraader, hvor Prisstigningstendenser gør sig gældende. Man har fra Priskontrolmyndighedernes Side sin fulde Opmærksomhed henvendt paa, at ændrede Forsyningsforhold vil kunne motivere Ændringer paa særlige Omraader, og Priskontrollen vil blive udøvet i Overensstemmelse hermed. Alle Kontrolforanstaltninger, der efter Forholdene ikke længere er paakrævede eller maaske endog uheldige, vil selvfølgelig blive ophævet.

I det foreliggende Lovforslag er optaget Forslag til en ny Bestemmelse, hvorved der gives Adgang for Priskontrolraadet til i Tilfælde, hvor en Virksomheds Regnskaber udviser, at den har opnaaet en større Fortjeneste end tilladt, at forlange det for meget indvundne Beløb fradraget de fremtidige Avancer. Denne Bestemmelse har en særlig praktisk Betydning i de Tilfælde, hvor en Virksomhed vel objektivt har beregnet sig en for stor Avance, men hvor dette Forhold ikke kan tilregnes Virksomhedens Ledelse til Straf. Straf kan nemlig kun idømmes, saafremt Overtrædelsen, det vil sige Beregningen af en for høj Pris, er blevet begaaet forsætligt eller uagtsomt; men i Praksis har det ikke sjældent vist sig, at Virksomheder har foretaget objektivt ulovlige Kalkulationer, uden at der hverken har foreligget Forsæt eller Uagtsomhed. I saadanne Tilfælde har Priskontrolraadet truffet Bestemmelse om Afslidning af de for meget indvundne Beløb ved Beregningen af lavere Priser i Tiden fremefter. Det vil vist fra alle Sider kunne findes rigtigt og naturligt, at dette kommer til Udtryk i Loven. Naar Beregningen af en for høj Pris er strafbar, findes det tilsvarende Problem selvfølgelig slet ikke, idet det for meget indvundne Beløb i disse Tilfælde ved Dom kan inddrages til Fordel for Statskassen.

Ved Forslaget søges der endelig skabt